ZWERFHART

NIEUWE VERHALEN

van

MIJN REIZEN

naar

ALLE LANDEN VAN DE WERELD

BORIS KESTER

BORIS KESTER

ZWERFHART

NIEUWE VERHALEN VAN MIJN REIZEN NAAR
ALLE LANDEN VAN DE WERELD

TRAVELADVENTURES.ORG

www.traveladventures.org
www.boriskester.com

© Boris Kester, 2025
Omslag: Age of Leo Design
Druk: BoekenGilde

ISBN 978 94651 2958 7
NUR 508

"Vertel me, en vertel me de waarheid. Waar ben je geweest, en in welke landen heb je gereisd? Vertel ons over de volkeren zelf, en over hun steden-wie waren vijandig, wreed en onbeschaafd, en wie waren daarentegen gastvrij en menselijk?"

– Homerus, *Odysseus*

"Waarom moeten we naar ons hart luisteren?," vroeg de jongen. "Omdat je je schat zult vinden waar je hart is."

– Paulo Coelho, *De Alchemist*

"Waar je ook heen gaat, ga met heel je hart."

– Confucius

Inhoud

Inleiding 9

Proloog 11
1. De sirenen van de reiziger – *Marokko* 13
2. Begrafenis tussen de berkenbomen – *Zweden/Finland* 29
3. Onder de olijfbomen 1: Hati – *Denemarken/Spanje* 47
4. Omotenashi – *Japan* 63
5. Onder de olijfbomen 2: Sunny – *Spanje* 73
6. Tegen de muur – *Irak* 93
7. Onder de olijfbomen 3: De Ladies – *Spanje* 115
8. Trots en vooroordeel: voorbij het hek – *Haïti* 131
9. Onder de olijfbomen 4: Farah en Luigi – *Spanje* 157
10. Rust – *Saoedi-Arabië/Bahrain* 169
11. Staying Alive – *Panama/Nicaragua* 193
12. Maanbergen – *Democratische Republiek Congo* 213
13. Vijftig – *Oekraïne* 239

Inleiding

Als 23-jarige zegde ik een veelbelovende IT-baan op. Mijn collega's vroegen naar mijn nieuwe functie en vooral het bijbehorende salaris. Maar mijn ontslag kwam juist voort uit een dieper besef: het stramien van een kantoorleven zou me uiteindelijk niet gelukkig maken. Ik verlangde naar vrijheid en wilde de wereld ontdekken.

Ik ging steeds meer en steeds verder reizen, ik ging studeren, en vervolgens werken bij een luchtvaartmaatschappij. Elke reis en elk avontuur voedde mijn verlangen naar meer. Uiteindelijk leidde die onverzadigbare honger me naar alle landen van de wereld.

Onderweg ontdekte ik waar reizen werkelijk om draait. Om mensen die je verrassen en ontroeren door hun onverwachte gastvrijheid. Om vooroordelen die verdwijnen als je de moeite neemt verder te kijken. Om het vinden van menselijkheid, zelfs – of misschien juist – op plekken waar je die niet zou verwachten. Om grenzen te verleggen in jezelf. Om te leren vertrouwen op je intuïtie, ook als die je naar plaatsen leidt die anderen links laten liggen.

Te vaak zie ik mensen hun leven inrichten volgens maatschappelijke verwachtingen, veronderstelde normen van hun omgeving, of zelfopgelegde beperkingen. We schuiven onze passies en

dromen terzijde, nemen beslissingen uit vrees of gemakzucht, en sluiten zo bij voorbaat veel moois uit. We luisteren te weinig naar ons hart. Waarom? Uit angst te falen in wat we werkelijk willen? Uit bangheid om onze dromen werkelijkheid te laten worden?

Na mijn beslissing om uit mijn beloftevolle carrière te stappen leerde ik steeds scherper naar mijn intuïtie te luisteren. Daardoor nam ik vanzelf ook steeds meer risico's. Elke keer weer nam mijn vertrouwen in een goede afloop toe, en durfde ik weer een stap verder te gaan. Mijn hart bleek een uitstekende gids. Zeker niet alleen voor reizen, maar voor het leven in het algemeen. Het sterkte mijn vastberadenheid, het leerde me dingen in perspectief te zien en om niet bang te zijn. Reizen is als het leven in het klein.

Ik nodig je uit om samen met mij in *Zwerfhart* allerlei avonturen te beleven. Van mijn allereerste reis naar Marokko als onbesuisde jongere die zijn weg nog moest vinden, tot een aangrijpende inkijk in de realiteit van de verwoestende oorlog in Oekraïne. Onderwijl klopte ik op de deur van een onbekende in Japan die me onderdompelde in onverwachte gastvrijheid. Ik reisde door het straatarme Haïti, klom naar de bergen van de maan in de DRC, beleefde hachelijke momenten in Irak en maakte nog vele andere avonturen mee. Daartussendoor ontplooit zich het verhaal over de zoektocht naar een verloren liefde om haar mijn eerste boek *De Lange Weg naar Cullaville* te brengen.

Ik hoop je met *Zwerfhart* te inspireren om ook jouw hart te volgen, zelfs als de weg onzeker is. Want het leven is vaak net zo verrassend als je het zelf durft te maken.

Leiden, januari 2025

Proloog

Over een paar kilometer moet ik er zijn. Het besef dringt zich steeds sterker aan me op: dit wordt misschien wel het spannendste van al mijn avonturen. Golven van onbeteugelde nieuwsgierigheid en knagende twijfel kolken als een wilde cocktail door mijn lijf. Toch voel ik dieper vanbinnen ook een rustgevende zekerheid. De overtuiging dat ik niet anders kan dan wat ik op het punt sta te gaan doen, simpelweg omdat het recht uit mijn hart komt.

Ik ben onderweg om Nana een exemplaar van mijn boek *De Lange Weg naar Cullaville* te brengen. Ze speelt een bepalende rol in het eerste hoofdstuk – zonder haar was het boek er waarschijnlijk nooit geweest. Na het dramatische einde van onze onstuimige relatie, meer dan dertien jaar geleden, hebben we elkaar nooit meer gezien of gesproken.

Nana weet niet dat ik eraan kom, zoals ik niet weet of ze thuis zal zijn. Ik heb geen idee hoe ze zal reageren als ze me ziet – als ik haar al kan vinden, want ik weet slechts bij benadering waar ze woont.

13.

Vijftig

Oekraïne – 2014, 2023

Schuifelend loop ik de hellende weg aan de noordkant van het Onafhankelijkheidsplein op. Hier is een lange rij altaartjes ingericht, bij elk stop ik even. Ik kijk in het verstilde gezicht van een vrouw of man. Daaronder staan de naam en leeftijd en een blauwgeel vlaggetje waarnaast een kaars brandt in een rood glas. Velen zijn nog niet half zo oud als ik.

Acht maanden eerder waren deze mensen zonder pardon door sluipschutters doodgeschoten. Zij namen deel aan demonstraties tegen de dictatuur, voor vrijheid en onafhankelijkheid. Het lijkt erop dat deze Revolutie van de Waardigheid grotendeels is geslaagd. De protserige dictator is verjaagd, een nieuwe regering geïnstalleerd, de rust teruggekeerd. Achter mijn rug, ver boven mij op een witte zuil en een gouden kapiteel, houdt beschermvrouwe Berehynia een lauwerkrans boven haar hoofd. In 1991 verrees dit Monument voor de Onafhankelijkheid nadat het land zijn zelfstandigheid herwon. Aan de horizon en onder het waakzaam oog van Berehynia gloort een hoopvolle toekomst voor Oekraïne.

De revolutie was echter teveel van het goede voor Rusland. Slechts vier dagen nadat de vlam van de Olympische Winterspelen in Sotsji was gedoofd, stuurde het soldaten naar het oosten van het land en annexeerde het illegaal de Krim. Vervolgens werd een paar maanden later ook nog MH17 neergeschoten,

waardoor mijn eigen land indirect werd betrokken bij de oorlog. De wereld keek weg van deze flagrante schendingen van soevereiniteit door de grootste nucleaire macht en het conflict sudderde jarenlang door.

Een week eerder. Ik kom vroeg in de ochtend aan in Lviv, een stad die ook bekend heeft gestaan als Lemberg, Lvov en Lwów. Sinds 1991 is de stad eindelijk Oekraïens. Ze slaapt nog, en ik beland op de achttiende-eeuwse Lychakiv begraafplaats waar de geschiedenis rust onder eeuwenoude bomen. Tussen de elegante graftombes kan ik me niet voorstellen dat ik hier negen jaar later een moeder zou troosten die haar zoon verloor aan Poetins wrede oorlog.

Na de overweldigende renaissance en barok van Lviv, dat me in de verte doet denken aan weelderig versierde steden als Praag en Wenen, hunker ik naar natuur. Ik besluit om de Hoverla, met 2061 meter de hoogste berg van Oekraïne, te beklimmen. Het is ongebruikelijk koud voor de tijd van het jaar. De berm ziet wit van de rijp, in de donkere plooien van de berg ligt sneeuw.

Het wordt een uitdagende klim. Mijn handen graaien regelmatig naar bomen voor houvast terwijl ik me over bevroren sneeuw en modder omhoog werk. Eenmaal op het dak van de Oekraïne aangekomen zijn plantjes ingepakt in witte kristallen en hangen er ijspegels van de bladeren. Verder zie ik er kruizen, bergen stenen, een grote blauwgele vlag wappert in de ijzige wind.

De afdaling wordt een grote glijpartij. Gelukkig vind ik een stevige stok die me helpt mijn balans te houden in dit winterse landschap. Sommige delen laat ik me gaan en roetsj ik zittend naar beneden. Als ik uiteindelijk in Yaremcha terugkom, gaat de schemer over in de nacht. Ook mijn laatste avontuur als veertiger is goed afgelopen.

Ik ben namelijk naar Oekraïne gekomen om er mijn vijftigste verjaardag te vieren. Het idee was ontstaan vlak voor ik dertig werd. Mijn verjaardag valt op 30 oktober, en ik besloot deze mijlpaal te vieren op de bijbehorende breedtegraad. Vanuit Rio vloog ik naar Porto Alegre, waar de dertigste graad dwars doorheen loopt. Tien jaar later vierde ik mijn veertigste in Aranjuez, op de veertigste breedtegraad, waarna ik doorvloog naar Kopenhagen. Daar wachtte Nana me op met een taart vol *Dannebrogs*, Deense vlaggetjes.

Toen mijn vijftigste verjaardag naderde was ik al zes jaar bezig om naar alle landen van de wereld te reizen. Het lag voor de hand om deze halve eeuw te vieren in een land waar ik nog niet was geweest en waar de vijftigste parallel doorheen loopt. Mijn oog viel op Oekraïne, een van de laatste landen in Europa waar ik nog niet was geweest. Toen ik nog eens goed naar de kaart keek viel me op dat ook de dertigste lengtegraad er doorheen loopt. Op Google Maps tikte ik 50N, 30E in, en de software zoomde in op een veldje in Palianychyntsi, een dorpje hemelsbreed zestig kilometer ten zuidwesten van Kyiv. Perfect.

Na een bezoek aan het historische Kamyanets-Podilsky met zijn enorme kasteel en duizend jaar oude stad, nodigen mensen mij thuis uit voor een stevige Oekraïense borsjt. Vervolgens dommel ik op het ritme van de nachttrein mijn verjaardag in. In Fastiv laat ik 's morgens vroeg mijn bagage achter in een kluis. Ik loop langs een lokale met bomen omzoomde weg richting Palianychyntsi. Onderweg stop ik een plastic tas vol met dennenappels voor de aanstaande winter.

Na ruim twee uur wandelen kom ik in het dorpje van de vijftigste breedtegraad aan. Ik wil kijken hoe dicht ik bij dat veldje wat ik op de satellietfoto zag kan komen. Tot mijn verbazing staat er geen schutting naast de tuin. Er is niemand te zien en ik loop ik zo het land op. De aarde is omgeploegd, te beoordelen

Zwerfhart

Verschenen in 2025

Genoten van deze preview?

Zwerfhart — Nieuwe verhalen van mijn reizen door alle landen ter wereld

> *"Het langverwachte vervolg op De Lange Weg naar Cullaville. Nieuwe avonturen, nieuwe inzichten, dezelfde meeslepende stijl."*
>
> *"Boris neemt je mee naar de meest onverwachte plekken en laat je de wereld met andere ogen zien. Tussen de reisverhalen door vertelt hij over de zoektocht naar een verloren liefde."*

Gratis Volledige Hoofdstukken

Download het volledige eerste hoofdstuk van BEIDE boeken (Nederlands én Engels) — plus 26 extra 3-pagina previews van andere hoofdstukken.

Download

Let op: Volledige hoofdstukken vereisen een e-mailadres. 3-pagina previews zijn direct beschikbaar zonder registratie.

Bestel het Complete Boek

Klaar om mijn tweede reisverhaal te ontdekken? Bestel Zwerfhart nu en reis mee door de wereld.

Bestel Zwerfhart

ISBN: Paperback: 978-9464919080 • Ebook: 978-9464919097

Ook door Boris Kester

Ontdek meer reisavonturen uit alle hoeken van de wereld

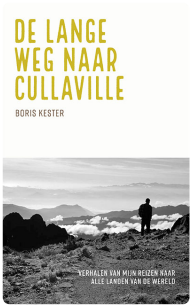

De Lange Weg naar Cullaville

🏆 Winnaar Beste Reisboek 2023

Het veelgeprezen eerste boek met 16 avonturen uit alle hoeken van de wereld. Winnaar van de NomadMania Best Travel Book Award 2023.

Lees verder en bestel →

Wanderheart

English

Ook beschikbaar in het Engels — nieuwe verhalen voor internationale lezers. Verschijnt begin 2026.

Lees verder →

Volg Boris Kester online:

🌍 traveladventures.org 📸 Instagram 👍 Facebook